

til Københavns Magistrat og forhørt, om det var muligt derfra at opnaa Understøttelse, idet Magistraten nemlig paa en Maade har udnævnt disse Folk, har edfæstet dem, men ellers have de ikke udført noget som helst Arbejde for Københavns Kommune. Det Arbejde, de have udført som autoriserede Kulmaalere, har ikke været i Københavns Kommunes Interesse, det har været i Statens Interesse, for at Staten kunde faa den Kultold, som tilkommer den, for det Antal Tønder, som Skibene føre ind her i København. For at kunne røgte deres Hverv have disse Folk maattet anskaffe sig Maalerredskaber, og da nu den omtalte Lov har gjort deres Arbejde overflødig, er jo disse Maalerredskaber ogsaa blevne overflødige for dem, de have altsaa maattet sætte sig i Udgift for at kunne udføre deres Erhverv. Jeg synes da, der er meget, der taler for, at disse Folk burde have en Understøttelse fra Statens Side, da det dog, som sagt, er i Statens Interesse, de have virket. Ministeriet har udfærdiget et Reglement for deres Arbejde og har flere Gange i Bekendtgørelser udfærdiget Bestemmelser, hvorefter disse Folk havde at rette sig, saa deres Arbejde har dog ikke været Ministeriet saa helt uvedkommende. Derfor vil jeg, som sagt, tillade mig at anbefale denne Sag til den ærede Indenrigsminister i Haab om, at der kunde tages noget Hensyn til disse Folk. Det er jo for det meste gamle Folk nu, 2 af dem ere afgaaede ved Døden, som jeg oplyste før, og de fleste af dem ere ældre Folk, Folk i en Alder af 50—60 Aar. Det er jo let forstaaeligt, at naar saadanne Folk pludselig blive erhvervsløse, er det uhyre vanskeligt for saadanne Folk at skaffe sig et nyt Erhverv.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord vedrørende et Andragende fra Frederiksbergs Kommunalbestyrelse. Den ærede Ordfører har allerede omtalt denne Sag. Det er vist sikkert, at det Sted, hvor Jærnbanen ved Frederiksberg Station skærer Falkoneralleen, er en af de allervanskeligste Passager, der findes her i Landet, idet disse 2 Trafikker her mødes, den almindelige Trafik ad Vejen og Jærnbane-trafikken, som skærer Vejen. Frederiksberg

Kommunalbestyrelse har tidligere indsendt et Andragende, hvori man har ønsket, at der kunde blive indrettet en Fodgængertunnel under Falkoneralleen. Enhver, som har færdedes derude, vil have lagt Mærke til, at ved de mange og ofte lange Standsninger, der foraarsages af Jærnbanen, ophobes her en stor Mængde Mennesker, mange forskellige Slags Køretøjer, Børn osv., og der kan opstaa en betydelig Trængsel derude; det har ogsaa vist sig, at denne godt kan medføre betydelig Fare for Fodgængere, navnlig for de mange Børn, som komme ad denne stærkt befærdede Vej. Nu ere Forholdene saa heldige, at en Tunnel kunde anlægges derude uden synderlig store Udgifter, i alt Fald uden nogen Udgift til Grunderhvervelse, idet det er saa, at paa det ene Sted, hvor Tunnelen skulde gaa ned, er Staten Ejer, og paa den anden Side, lige over for, har Frederiksberg Kommune sluttet en Overenskomst med den private Grundejer, saaledes at altsaa dette Spørgsmaal med Hensyn til Grunderhvervelsen er klareret. Vi have jo ogsaa i sidste Vinter set, hvorledes disse Passager paa Frederiksbergske Veje kunne medføre store Farer. Vi erindre jo alle sammen, hvorledes der skete et Sammenstød derude mellem en elektrisk Sporvogn og et Jærnbanetog — nej, det var nok heldigvis ikke en elektrisk Sporvogn, men en Sporvogn, forspændt med Hest — men nu passerer der ogsaa elektriske Sporvogne paa dette Sted, dette Sammenstød forløb nu meget heldigt, men det kunde have afstedkommet en meget større Ulykke, end der skete. Forholdene ere altsaa meget vanskelige derude, og jeg synes, det var rimeligt, at man fra Statens Side tog noget mere Hensyn til disse Ønsker fra Frederiksberg Kommune.

Det Tilbud, der er gjort om at yde dem en Trappebro, er ganske vist en lille Imødekommenhed, der er vist dem, men en saadan Trappebro er jo i mange Tilfælde meget uheldig og langt fra behagelig for dem, der skulle passere en saadan høj Bro. I den Henseende vil jo en Tunnel være langt at foretrække. Det er meget muligt, at man maaske ogsaa fra Frederiksberg Kommunes Side var villig til at yde noget Tilskud, hvis man kunde faa en